

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 86. Andreas Bathorius Cardinalis misere trucidatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. **A.C. 1599.** Bastæ parere renueret, Cæsaris indignationem incurrebat, quod novis multibus fomitem præbuit.

§. LXXXVI.

*Andreas Bathorius Cardinalis miser
trucidatus.*

Ciacon. to. 4. p. 107.
Spond. hoc ann. n. 2.
Thuan' l. 122
Offat. epist. ad Villaregium die 13.
Jan. ann. 1600.

Nondum hic stetit sinistrae fortunæ Cardinalem Bathorium insequenti-
tis invidia; cum enim in fugam actus
Claudiopolin venisset, secumque aspici-
tatis, quas potuit, pretiosissimis re-
bus Hustam, inde ad gentilitiam ur-
bem Somlion nomine secessisset, a Georgio
tamen Basta interceptus est, atque inter-
tato mortis metu non nisi tradita Alba-
Julia libertatem redimere potuit: om-
misso igitur præcipuo Transylvaniæ pro-
pugnaculo, cum nullibi tutus esset, per
montana errando, famemque, ac sitim
tolerando securitati suæ consulere cog-
batur, ac demum ad montis Aitolli ra-
dices in Transylvaniæ finibus cum sa-
rum paucis perveniens, ementita velte
fluvium trajicere parabat: attamen a
rusticis quibusdam Michaeli Voivode
inservientibus agnitus nono post insau-
stum prælium die misere trucidatus est;
nec tamen adhuc tanti viri cæde bar-
barorum furor satiabatur, quippe in
ipsius etiam cadaver sævientes mortuo
caput abscindebant, illudque Michael
Vala-

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

Valachiæ Duci submittebant, qui tamen
 infaustam Cardinalis sortem miseratus,
 corpus unacum capite resecto in vicinio-
 ribus ædibus tumulari iussit, paulopost
 autem Albam - Juliam translatum ibi-
 dem magnificentissimis sepulturæ hono-
 ribus decorabat, funus comitante ipso
 Voivoda, cunctisque exercitus sui Du-
 cibus, ceterisque militibus, qui una
 omnes tantæ spei juvenem vix triginta
 tres annos emensum, ac tam sævo ad-
 versæ fortunæ fato prorsus indignum de-
 plorabant: porro priusquam hujus Car-
 dinalis mors Rudolpho Cæsari innotue-
 rat, hic datis ad Clementem VIII. lite-
 ris vehementer adversus illum quereba-
 tur, quod posthabita christiani nominis
 Religione cum Turcis clandestina fovif-
 set consilia, quocirca idem Rudolphus
 Papam rogabat, ut hunc Cardinalem
 anathemate percelleret, nec non Ro-
 mana Purpura spoliaret: paulo post ta-
 men Malaspina sanctæ Severinæ Epi-
 scopus, qui Papæ Nuntium apud Cæ-
 sarem agebat, literis suis Clementem
 VIII. de Andreæ Cardinalis clade, ac
 nece ei a rusticis illata certiolem redde-
 bat. Sub idem quoque tempus alius
 Papæ Nuntius, qui in Polonia erat,
 summo Pontifici perscribens Malaspi-
 nam accusabat, quod ipsemet in hujus
 Cardinalis necem conspirasset, ac pro-
 pterea

Hist. Eccles. Tom. LII.

H h

pterea

Sæcul. XVI
A.C. 1599.

pterea tam privatæ, quam publicæ au-
direntur indignationes eorum, qui Nun-
tiis Apostolicis haud ultra fidendum
edicerent: insuper idem suadebat, ut
illi, qui Bathorio necem intulissent,
censuris, pœnisque ecclesiasticis coer-
cendi forent. Perceptis hisce literis
Clemens Pontifex conventum novende-
cim Cardinalium celebravit, atque eis
deliberandum die duodecima Januarii
anno sequenti proposuit, quid hoc in
negotio demum agendum esset: at di-
versa erat eorum opinantium sententia,
potissimi tamen censebant, quandoqui-
dem de necis Auctore, an Catholicus,
vel hæreticus foret, nil certo constare:
aliunde vero hic Purpuratus in bello
arma gerens, ac sæculari habitu indutus,
& duntaxat tuendis paternis ditio-
nibus, non autem propagandæ fidei,
vel Ecclesiæ intentus sanguinem profu-
disset, a censuris omnino abstinendum
esse, donec quid certius de re gesta com-
periri posset. Præplacuit prudens hoc
consilium, quocirca haud severior hanc
in rem inquisitio habebatur. Ceterum
hic Cardinalis Musis longe magis, quam
Marti, & armis natus, Patrem habuit
Christophorum Bathorium Transylva-
niæ Principem, cujus frater nomine
Stephanus Poloniæ Rex creabatur, qui
etiam Andream Nepotem suum adhuc
adoles-

adolescentem Romam decreverat, ut
 Gregorii XIII. Pontificis pedes deoscu-
 latus Polonici Regni negotia eidem im-
 pensius commendaret. Andreas ergo
 die trigesima Novembris divo Andreae
 nominis sui Patrono sacra anno Christi
 millesimo quingentesimo octogesimo ter-
 tio tanquam Poloniarum Regis Orator Ro-
 mam ingressus est, ubi tam præclara
 virtutum, excelsique animi specimina
 edebat, ut ab ipso summo Pontifice, qui
 Stephano ejus Patruo ob singulare Ca-
 tholicæ fidei studium impense favebat,
 die quinta Decembris Protonotarius Ap-
 ostaticus renuntiaretur, ubi etiam in
 secreto Purpuratorum Senatu nomine
 Stephani Regis Patruus sui filialis obe-
 dientiæ pensum exsolverat: insuper an-
 no reparatæ salutis millesimo quingen-
 tesimo octogesimo quarto die decima Ju-
 lii ab eodem summo Pontifice in Eccle-
 sia sancti Marci rubrum, ut vocant, Bi-
 retum, septima autem ejusdem mensis
 die galerum accepit, Cardinalibus Dia-
 conis adscriptus. Præfuit primo Ec-
 clesie sancti Adriani, ac postea sancti
 Angeli in foro piscium: præterea lite-
 rarum commercio a Divo Carolo Bor-
 romæo honoratus sub Sixto V. Varmi-
 ensem Episcopatum adeptus est, hoc
 autem anno in acie minus secundam, in
 fuga vero omnino adversam expertus

Sæcul. XVI.
 A.C. 1599.

H h 2 for-

Sæcul. XVI. fortunam, meliore forte dignus obit,
 A. C. 1599. ut mox retulimus.

§. LXXXVII.

*Frustranei conatus de pace cum Turcis
 ineunda.*

Mansor Hist.
Venet. l. 15.
Spond. hoc
anno n. 5.
Thuan. l.
122. Petrus
Reva. de co-
ron. Hung.
cent. 6.

Cum erepta Bathoriis Transylvania
 Georgius Basta Cæsarei exercitus
 Bellidux Michaellem Valachia Voivodam
 ob literas ad Temesvariensem Ba-
 flam datas de turcica societate suspi-
 ctum haberet, eum e Transylvania cede-
 re coegit, illumque ob suam erga Hun-
 garia Procere crudelitatem omnibus
 infensum prope Viceburgum, ubi castra
 metabatur, aggressus profligavit, at-
 que in fugam egit: ex mutuis vero hisce
 Christianorum dissidiis Turcæ, ut ipsis
 solenne est, majora rerum suarum in-
 crementa parare satagebant, quippe
 captata exinde occasione Tartaros Præ-
 copientes, quibus fœdere juncti erant,
 incitarunt, ut prædabundi Hungariam
 invaderent: hi ergo ad turcici Impera-
 toris mandata haud segnes christianæ di-
 tionis pagos ferro, flammaque depopu-
 labantur, ingentique pecorum copia ubi-
 que abacta quamplurimos Christianos
 nec ætatis, nec sexus, neque condi-
 tionis habita ratione in miseram capti-
 vitatem abstrahabant, & florentissimum
 nec non fertilissimum solum tam fœde
 devastarunt.